КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

ФАКУЛЬТЕТ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА КІБЕРНЕТИКИ КАФЕДРА ПРИКЛАДНОЇ МАТЕМАТИКИ

Лабораторна робота №1 з курсу "Чисельні методи математичної фізики":

"Розв'язання граничної задачі методом безпосередньої заміни диференціальних похідних частковими"

Cmyдент 4-го курсу групи OM Чан Ха Ву

Bикладач: $\kappa.\phi$.-м.н., доцент Риженко А. I.

Київ, 01 січня 2017

1 Постановка задачі

Методом безпосередньої заміни диференціальних похідних частковими знайти розв'язок граничної задачі для звичайного диференціального рівняння другого порядку

$$-\frac{d}{dx}\left(k(x)\frac{du}{dx}\right) + p(x)\frac{du}{dx} + q(x)u = f(x), \quad a < x < b$$
(1.1)

з наступними крайовими умовами третього роду

$$-k(x)\frac{d}{dx}u(x) + \alpha_1 u(x) = \mu_1(x), \quad x = a$$

$$k(x)\frac{d}{dx}u(x) + \alpha_2 u(x) = \mu_2(x), \quad x = b$$
(1.2)

де $\alpha_1 > 0, \alpha_2 > 0$. Треба побудувати графік для наближеного розв'язку та апроксимизації. Порівняти з точним (аналітичним) розв'язком.

2 Точний розв'язок

При наступному вигляді функції k, p та q:

$$k(x) = k_1 cos(k_2 x) + k_3, \quad k(x) > 0$$

 $p(x) = p_1 sin(p_2 x) + p_3, \quad p(x) > 0$
 $q(x) = q_1 cos(q_2 x) + q_3, \quad q(x) > 0$ (2.1)

Нехай функція f набуває наступний вигляд:

$$f(x) = k_1 k_2 m_1 m_2 \cos(m_2 x) \sin(k_2 x) + m_1 m_2^2 (k_1 \cos(k_2 x) + k_3) \sin(m_2 x) + p_1 m_1 m_2 \cos(m_2 x) \sin(p_2 x) + p_3 m_1 m_2 \cos(m_2 x)$$
(2.2)

та нехай коефіцієнти $\mu_1, \, \mu_2$ дорівнюють

$$\mu_{1} = k(x) \frac{d}{dx} \left(m_{1} sin(m_{2}x) + m_{3} cos(m_{4}x) + m_{5} \right) (a) - \alpha_{1} \left(m_{1} sin(m_{2}a) + m_{3} cos(m_{4}a) + m_{5} \right)$$

$$\mu_{2} = -k(x) \frac{d}{dx} \left(m_{1} sin(m_{2}x) + m_{3} cos(m_{4}x) + m_{5} \right) (b) - \alpha_{2} \left(m_{1} sin(m_{2}b) + m_{3} cos(m_{4}b) + m_{5} \right)$$

$$(2.3)$$

У такому випадку, точний (аналітичний) розв'язок задачі (1.1) набуває наступний вигляд:

$$u(x) = m_1 \sin(m_2 x) + m_3 \cos(m_4 x) + m_5$$
(2.4)

3 ТЕОРЕТИЧНІ ВІДОМОСТІ

На відрізку [a,b] введемо рівномірну сітку $\overline{\omega}_h = \{x_i = a+ih, i=0,1,\ldots,n\}$ з шагом h = (b-a)/n. Назвемо цю сітку основною. Розв'язок задачі (1.1) з крайовими умовами (1.2), функціональні коєфіцієнти та крайові значення яких набувають вигляд (2.1), (2.2) та (2.3), будемо щукати у вигляді сіткової функції $y_i = y(x_i)$, заданої на точках сітки $\overline{\omega}_h$.

3.1 Апроксимація диференціального рівняння різницевим

Позначимо через k_i, p_i, q_i, f_i значення функції k(x), p(x), q(x), f(x) у точках x_i однорідної сітки $\overline{\omega}_h$. Замінимо похідні в рівняння (1.1) скінченно-різницевими виразами:

$$(k_{i+\frac{1}{2}}y_{\bar{x},i})_{x,i} + p_i y_x^{\circ} + q_i y_i = f_i$$
(3.1)

або, у розгорнутому вигляді

$$-\left(k_{i+\frac{1}{2}}\frac{y_{i+1}-y_i}{h^2}-k_{i-\frac{1}{2}}\frac{y_i-y_{i-1}}{h^2}\right)+p_i\frac{y_{i+1}-y_{i-1}}{2h}+q_iy_i=f_i$$
(3.2)

де $k_{i+\frac{1}{2}}=k(x_i+\frac{h}{2})$ та $i=1,2,\dots n-1$. Перегруппуємо коєфіцієнти при змінних $y_0,y_1,\dots y_n$ та запишемо рівняння (3.2) у вигляді:

$$A_i y_{i-1} + B_i y_i + C i y_{i+1} = G_i, i = 1, 2, \dots n.$$
(3.3)

звідси

$$A_i = -k_{i+\frac{1}{2}} - \frac{h}{2}p_i, \quad B_i = k_{i+\frac{1}{2}} + k_{i-\frac{1}{2}} + h^2q_i, \quad C_i = -k_{i+\frac{1}{2}} + \frac{h}{2}p_i.$$
 (3.4)

Нескладно переконатись, що така різницева схема апроксимує задачу (1.1) з похибкою другого порядку $O(h^2)$. Також, можна показати що схема збігається до точного розв'язку у класі гладких функції коефіцієнтів. Ідея для доведення цього факту можна знайти у [2, c. 106-108].

3.2 Апроксимація крайових умов

Помітимо, що у рівнянні (3.4) не вистачає два відношення для пощуку розв'язку $y_i = y(x_i)$. Ці відношення можна задати, апроксимуючи крайові умови (1.2). Розглянемо дві різницеві схеми для цих умов.

Явна схема апроксимування умов (1.2) виглядає наступним чином:

$$-k_0 y_{x,0} + \alpha_1 y_0 = \mu_1, \quad k_n y_{\overline{x},n} + \alpha_2 y_n = \mu_2$$
 (3.5)

або, у розгорнутому вигляді

$$-k_0 \frac{y_1 - y_0}{h} + \alpha_1 y_0 = \mu_1, \quad k_n \frac{y_n - y_{n-1}}{h} + \alpha_2 y_n = \mu_2$$
 (3.6)

Використані скінченно-різницеві відношення для апроксимації похідних (3.5) забеспечує нам тільки перший порядок апроксимації відносно шага h рівномірної сітки $\overline{\omega}_h$. Відповідно, загальний порядок апроксимації диференціальної задачі (1.1), (1.2) за допомогою різницевих схем (3.2), (3.6) — перший, тобто O(h).

Запишемо (3.6) у вигляді:

$$-B_0 y_0 + C_0 y_1 = G_0, \quad A_n y_{n-1} - B_n y_n = G_n. \tag{3.7}$$

Отже, об'єднуючи (3.3) та (3.9) отримуємо лінійну систему рівнянь у вигляді:

$$\begin{bmatrix} G_0 \\ G_1 \\ g2 \\ \vdots \\ G_{n-1} \\ G_n \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} B_0 & C_0 & 0 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ A_1 & B_1 & C_1 & 0 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ 0 & A_2 & B_2 & C_2 & \dots & 0 & 0 & 0 \\ \vdots & \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & A_{n-1} & B_{n-1} & C_{n-1} \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & A_n & B_n \end{bmatrix} \times \begin{bmatrix} y_0 \\ y_1 \\ y_2 \\ \vdots \\ y_{n-1} \\ y_n \end{bmatrix}$$
(3.8)

Побудуємо різницеву схему для апроксимації крайових умов (1.2) без підвищення щільності сітки $\overline{\omega}_h$ (тобто без зменшення шагу h). Розглянему таку схему:

$$-k_{\frac{1}{2}}\frac{y_{\frac{1}{2}}-y_{-\frac{1}{2}}}{h} + \alpha_{1}\frac{y_{\frac{1}{2}}-y_{-\frac{1}{2}}}{2} = \mu_{1},$$

$$k_{n-\frac{1}{2}}\frac{y_{n+\frac{1}{2}}-y_{n-\frac{1}{2}}}{h} + \alpha_{1}\frac{y_{n+\frac{1}{2}}-y_{n-\frac{1}{2}}}{2} = \mu_{2}.$$
(3.9)

Можна розглянути цю схему як різницева схема на розширенній сітки $\bar{\omega}_h'=\{x=x_i,x_i=a-\frac{h}{2}+ih,i=0,1,\dots n+1\}$. Легко довести, що така схема має другий порядок апроксимації, тобто $O(h^2)$. Ідея для доведення цього факту можна знайти у $[2,\,\mathrm{c}.\,\,148–149]$.

3.3 МЕТОД ПРОГОНКИ

Для розв'язання тридіагональних систем використовується метод прогонки, який працює за O(N), де N – розмір матриці. Розв'язок системи щукається у вигляді

$$y_i = s_i + y_{i+1} + t_i, \quad i = 0, 1, \dots n - 1.$$
 (3.10)

Коефіцієнти s_i та t_i щукається наступним чином. З системи (3.8) можна побачити, що

$$s_0 = \frac{C_0}{B_0}, \quad t_0 = \frac{-G_0}{B_0}.$$
 (3.11)

Підставимо y_{i-1} у i-му рівнянні системи:

$$A_i (s_{i-1}y_i + t_{i-1}) - B_i y_i + C_i y_{i+1} = G_i, (3.12)$$

отримаємо рекурентну формулу:

$$s_i = \frac{C_i}{B_i - A_i s_{i-1}}, \quad t_i = \frac{A_i t_{i-1} - G_i}{B_i - A_i s_{i-1}}, \quad i = 1, 2, \dots n.$$
 (3.13)

У n-му рівнянні системи (3.8) $C_n = 0$, отже, $s_n = 0$, значить з (3.10) випливає що $y_n = t_n$. По формулі (3.10) знаходимо остальні коефіцієнти.

ЛІТЕРАТУРИ ТА ПОСИЛАННЯ

- [1] А. Н. Тихонов, А. А. Самарский, Об однородных разностных схемах, Журнал вычислительной математики и математической физики, 1961.
- [2] А. А. Самарский, Введение в теорию разностных схем, Главная редакция физико-математической литературы изд-ва «Наука», М., 1971.
- [3] Чан X. В. (2017). Код к данной работе. https://github.com/FalconUA/numerical-analysis/blob/master/s3-2/appointment_s3-2.ipynb